

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XV Nr. 3913

4 pagini — 20 bani

Joi 9 mai 1957

9 MAI, ZI DE NEUITAT

Era în mai, sint doisprezece ani de atunci. Pe prima pagină a ziarelor, titluri uriașe aduceau lumii marea veste: „Capitularea necondiționată a forțelor armate germane. Ostilitățile din Europa au încetat”. Ziua victoriei asupra fascismului își făcea intrarea triumfală în istoria popoarelor, anunțând apropierea momentului când glasul tunurilor avea să amuțească pe tot globul, când speranța omenirii în soseala unor zile luminoase prindea tot mai multă viață.

Pe cuprinsul bătrânului nostru continent mormanele de rului mai fumegau molcom, dar focul cuptoarelor de la Auschwitz nu mai ardea. Pe milioane de morminte, pământul aruncat, de cele mai multe ori în grabă, nu se bălăcise încă, dar mamele își priveau fericele odrasle din leagăn: al să crești, puțule, în zile de pace...

Imbrăcați în zdrențe care nu mai aminteau cu nimic de semeția neobrăzată a hoardelor de cetropliori ai Europei, rămășițele jalnice ale armatelor fâhăreului au început să priceapă că au fost mințiți. Au fost mințiți când li se vorbea de „onoare și glorie”, de „ordine nou” în vechiul continent, de arma secretă care prin la urmă le va aduce totuși victoria mult promisă. Ne aducem aminte de ziua aceea... Deasupra Reichstagului, din inima Berlinului unde nu de mult demontat mercenar al regilor tunurilor din Ruhr mai răcnea lozina stăpînitorii săi imperialiști „Deutschland über alles” — se înălțase și flutura acum steagul roșu al eliberării popoarelor. Steagul acesta fusese purtat deacurmezișul întregii Europe, De la Stalingrad, de pe Volga, de unde a pornit lupta biruinții glorioasei Armate Sovietice, pînă la Elba unde Ivan, Serghei și Vladimir au dat mina, prilezindu-se cu aliații lor John, Tom și Charly. Pentru victoria cucerită, pentru pacea ce avea să înflorească.

Ne aducem aminte de ziua aceea... Primăvara își anunțase soseala și pe meleagurile noastre. Țara, eliberată de Armata Sovietică, își trimisese lilii să lupte pentru acea zi a victoriei. Țăranii priveau cum răsare hoida pe pământul care pentru

prima oară era al lor. Muncitorii porniseră asaltul pentru refacerea fabricilor ce aveau să le aparțină peste scurtă vreme. Poporul muncitor pune stăpînire tot mai mult pe țara care în sfîrșit era liberă și cu adevărat independentă.

În ziua aceea se împlineau 68 de ani de cînd poporul nostru, luptînd în frăție cu poporul bulgar și cu fiii aceluiași popor rus care îl aduceau acum libertatea, își cucerise independența de stat, eliberîndu-se de sub jugul otoman. Faptele de arme de la Plevena, Grivița și Smirdan au pus capăt umilinței de veacuri. A fost un pas de mare însemnătate în viața țării noastre. Dar neafirmarea ei nu putea să însemne libertate pentru un popor care mai purta pe grumaz jugul exploatarei. Burghezia și moșierimea au vindut independența smulșă de la turci, apusul capitalist. Alți stăpîni, alt jug.

Au trecut mulți ani pînă cînd la Oradea, la Debrețin și în Tatra ostașii romni au luptat în frăție cu fiii glorioși al primului stat socialist din lume. Victoria astfel cucerită este cheazăie independenței care a devenit adevărată de abia de atunci încolo.

Ne aducem aminte de ziua aceea din mai. Departe de noi dincolo de ocean la San Francisco, conferința Națiunilor Unite discută despre felul în care trebuia să se pună temele păcii și securității viitoare a popoarelor. Reprezentanții celor patru mari puteri, U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța, a căror colaborare în cursul războiului a asigurat, în ciuda deosebirilor structurale dintre orînduirea statelor, victoria asupra fascismului arătau că niciodată omenirea nu mai trebuia să cadă pradă unui război ca acela dezlănțuit de militaristii germani.

Au trecut numai doisprezece ani de atunci. Un timp alți de scurt să fie de ajuns ca unii să uite de ziua aceea? Să fi uitat unii conducători de la Washington, din Londra și Paris că pacea dobîndită prin colaborarea între popoare poate fi menținută numai pe aceeași cale? Pare neverosimil. Și totuși ei resping

ducerea mai departe a acestei experiențe, prelungirea ei în coexistența pașnică și colaborarea sinceră între țări, indiferent de orînduirea lor. E împede că există la Washington și la Londra și la Paris, cercuri influente care nu vor să mențină pacea. Care zăngănesc din nou armele în iureșul furibund al cursei înarmărilor. Care refuză să contribuie la rezolvarea pașnică a tuturor marilor probleme internaționale, împiedică destinul încordării și înscăunarea unei păci trainice în lume. Care înfruntă voiața sutelor de milioane de oameni de pe tot globul de a trăi în condiții de libertate și viață nouă. Care se opun tuturor inițiativelor Uniunii Sovietice menite să consolideze pacea, ucidînd că eforturile aceluiași mare stat sovietic au inițiat și victoria comună în război. Care refac aceleași forțe ale militarismului german ce au aprins de două ori focul în întreaga lume — și împiedică poporul german și acum, după doisprezece ani, să-și făurească un stat unit, democratic și iubitor de pace, cheazăie a păcii în Europa.

Dar ar trebui să-și aducă aminte de ziua aceea de 9 mai 1945 și cel ce țese comploturi împotriva Uniunii Sovietice și a păcii; și cel ce se opune voinei popoarelor, încăpățîndu-se să meargă împotriva legilor implacabile ale istoriei; și cel ce amenință de peste ocean și din vestul Europei cu armele atomice. În stadiul actual al dezvoltării tehnicii nici un colțșor al pământului nu poate scăpa de urgența distrugerii acestei arme, iar în lume, nu există nici o forță care să poată înfrînge voiața nestrămutată a omenirii de a zădărnici planurile celor ce vor să le dea glas în războiul ce-î pregătesc. Cheazăie stă în primul rînd faptul că steagul sub care poporul sovietic a dat lovitura de grație agresorului din trecutul război, flutura deasupra țărilor în care 900.000.000 de oameni făuresc și apără cot la cot viața nouă, socialistă.

Aducîndu-și aminte acea zi de mai, poporul român prăznuiește astăzi cea de a douăsprezecea aniversare a victoriei asupra fascismului și cele opt decenii de cînd țara noastră și-a dobîndit neafirmarea de sub jugul otoman. Coincidența celor două aniversări e simbolică pentru poporul nostru. Independența dobîndită cu 80 de ani în urmă n-ar fi putut deveni nicînd realitate dacă eliberarea țării noastre de către Uniunea Sovietică în urma victoriei asupra fascismului, n-ar fi fost începutul epocii de măreță construcție a vechii noastre noi în puternica familie a țărilor socialiste.

Au asistat V. F. Nikolaev, înscrisări cu succes aderînt, general maior I. P. Juravlev, atașat militar naval și al aerului al Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Miercuri dimineața s-a deschis în pavilionul din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin” din Capitală prima expoziție industrială a R. Cehoslovacei. Ambasadorul R. Cehoslovacei la București, dr. Ivan Rehal Ilkiv, Martha Abraham, vicepreședinta ai Camerei de Comerț a R.P.R. și František Č. hak, directorul expoziției, au rostit cuvîntări.

SOLDATUL ELIBERATOR

Fragment din monumentul ostașilor Armatei Sovietice din parcul Treptov din Berlin

Sculptor E. VUCETICI

Solemnitatea înmînării unor decorații

Miercuri la amiază a avut loc la Președinția Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării unor decorații. La eveniment au participat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gh. Stoica și acad. dr. N. Lupu, membri în Prezidiul Marii Adunări Naționale, academicieni, artiști, ziariști.

Pentru îndelungată activitate în domeniul științelor medicale și cu prilejul împlinirii a 70 de ani s-a conferit Ordinul Muncii cl. I acad. prof. dr. Dumitru Gombiescu Pentru merite deosebite în munca a fost conferit Ordinul

Ambasadorul R. D. Germane în R. P. R. a depus o coroană la Monumentul Eroilor Sovietici

Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Germaniei, miercuri dimineața ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane la București, Georg Sibi, însoțit de membrii ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitate au fost de față tovarășii A. Mălinșan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, general maior Petre Dumitrescu din partea Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., Vl. Gheorghiu, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, colonel Nistor Lungu, șeful comendurii garnizoanei București, reprezentanți ai presei.

Au asistat V. F. Nikolaev, înscrisări cu succes aderînt, general maior I. P. Juravlev, atașat militar naval și al aerului al Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Aniversarea a 80 de ani de la proclamarea Independenței de stat a României și 12 ani de la victoria asupra fascismului german

Adunarea solemnă de la Teatrul C. C. S.

Miercuri după amiază a avut loc la Teatrul C.C.S. din Capitală adunarea solemnă consacrată aniversării a 80 de ani de la proclamarea independenței de stat a României și 12 ani de la victoria asupra fascismului german.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Chivu Șoica, general de armată Emil Bndițară, general colonel Leontin Sălăjan, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Fl. Dănilache, Pavel Ștefan, general de armată în rezervă C. Vasiliu Răscanu, general de armată în rezervă Vasile Atanasiu, general colonel Iacob Teclu, Gh. Maftel, veteran al războiului de la 1877, general locotenent Gh. Pintilie, general maior Ion Gheorghie, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, acad. prof. I. S. Gheorghiu, acad. prof. Iorgu Iordan, sculptorul Ion Jalea, membru corespondent al Academiei R.P.R., Elena Lascu, Iordăchescu, Elena Livezeanu, Nicolae Vlădășcu, Geta Georgescu, jesoitoare fruntă la „Tesoarele Reunite” și Tudor Opran, strungar fruntaș la depoul C.F.R. Triaj

La adunarea solemnă au luat parte tovarășii: Gheorghie Gheorghiu, Dej, Gheorghie Apostol, Petre Borilă, Iosif Chișinevachi, Mircea Constantinescu, general locotenent Alexandru Drăghici, A. Alexandru Moghioros, Dumitru Colu, Leonte Platu, Ștefan Voitec, J. Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Al. Brlădeanu, membri ai C.C. și P.M.R. și membri ai guvernului, conducătorii ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor culturale, generale și ofițeri superiori ai forțelor armate, academicieni, oameni de știință și artiști, veterani și războinici de la 1877 și participanți la războiul anti-fășist, reprezentanți ai presei.

Au asistat șefii ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Au fost întonate imnurile de stat ale R.P.R. și Uniunii Sovietice.

Adunarea solemnă a fost deschisă de tev. Pavel Ștefan, președintele statului popular al regiunii București.

Despre aniversarea a 80 de ani de la proclamarea independenței de stat a României și 12 ani de la victoria asupra fascismului german a vorbit general colonel Iacob Teclu, adjunct al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.

În încheierea adunării a avut loc un program artistic prezentat de ansamblul artistic al Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R.

În orașele patriei au avut loc miercuri adunări festive consacrate zilei de 9 Mai, Ziua victoriei asupra fascismului german și sărbătorii a 80 de ani de la proclamarea independenței României. Au participat oamenii ai muncii din întreprinderi și instituții, reprezentanți ai organizațiilor de masă, activități de partid și de stat, ostași și ofițeri.

Asemenea adunări au avut loc la Timișoara, Constanța, Cluj, Tg. Mureș, Iași, Galați și în alte orașe din țară. (Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului general colonel IACOB TECLU

Anul acesta, la 9 mai, a spus vorbitorul, poporul român sărbătorește împlinirea a 80 de ani de la proclamarea independenței de stat a României și în același timp, împreună cu popoarele țărilor socialiste frățești, cu întreaga omenire progresivă sărbătorește cea de a 12-a aniversare a victoriei istorice asupra fascismului german.

Vorbitorul a relevat condițiile istorice în care cu 80 de ani în urmă a fost cucerită independența de stat a României, urmare a luptelor eroice duse umăr la umăr de ostașii romni și ruși alături de mil de voluntari bulgari, împotriva asupritorilor otomani.

În focul glorioaseror bătălii din 1877 s-a inițiat prietenia ruso-romină bulgară. Trădițiile luptelor de acum 80 de ani contribuie la cîntărea prieteniei noastre comune de azi.

Pentru merite deosebite în opera de educare a pionierilor și școlărilor s-a conferit Ordinul Muncii cl. a II-a revizitei „Gravata Roșie”.

Tovarășii dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați, urîndu-le noi succese în activitatea pe care o desfășoară.

Odată cu aceasta s-a dezvoltat clasa muncitoare, acea forță socială care spre sfîrșitul secolului al XIX-lea avea să preia conducerea luptei întregului popor pentru progres, libertatea socială și națională.

Dar independența de stat cucerită în 1877 n-a fost însoțită de realizarea năzuințelor maselor populare. Burghezia și moșierimea au trădat din nou aspirațiile poporului, vînzînd bogățiile țării și interesele naționale ale României capitalișterilor străini.

Pentru că țara nu îndrăznea să ceară pămînt, țărani eroi de la 1877 au fost împușcați în 1888 și în 1907, iar cei care au scăpat cu viață, au fost aruncați în temnițele burgheziei și moșierimii. Așa au înțeles clasele exploatare să răspădească pe cei care prin vitejia lor legendară, au dus faima și gloria țării.

Glorioasele noastre clase muncitoare, în revenit minune istorică de a conduce lupta poporului pentru deplină și adevărată sa independență și pentru dreptate socială. În jurul clasei mun-

(Continuare în pag. 3-a)

9 MAI 1877

Se împlinește azi 80 de ani de la 9 Mai 1877, ziua proclamării independenței de stat a României. Acest eveniment a avut o deosebită însemnătate în procesul de formare și dezvoltare a României moderne. Independența națională a țării noastre s-a realizat în cadrul luptei comune a popoarelor din Balcan împotriva jugului otoman, cu sprijinul efectiv al marelui popor rus.

Clasele dominante din România burgheză și istoricografa care servea intereselor lor, s-au străduit să ascundă adevărul istoric, încercînd să prezinte înfăptuirea acestui act de însemnătate națională, ca legată de dinastia de Hohenzollern, punînd astfel în umbră rolul hoșților luptei de mase populare în cucerirea independenței. Clasele exploatare au căutat

să ascundă sprijinul primit din partea poporului rus, frăția de arme romino-rusă, precum și relațiile de prietenie cu poporul bulgar și alți popoare vecine în lupta comună de eliberare. S-a ascuns de asemenea latura socială a războiului de la 1877. Cei care au susținut greutățile războiului: masele muncitoare, țărănimii, întregul proletariat din țara noastră, dintr-un ca și popoarele din Bulgaria, Bosnia, Herzegovina, Serbia și Muntenegru — să cucerască odată cu libertatea națională și rezolvarea revendicărilor lor sociale.

România din a două jumătăți a secolului XIX era împiedicată în dezvoltarea sa, fiind încă sub suzeranitatea sultanului. Popoarele din Balcan care aveau o situație încă și mai grea suportînd o dublă exploatare — feudală și națională — începuseră să se răscoală rînd pe rînd împotriva jugului otoman. În România, guvernările împreună cu prințul Carol nu răspundeau năzuințelor de eliberare națională a poporului, făcînd astfel jocul Angliei și Turciei. Guvernele din Anglia, Franța, Austro-Ungaria și Germania, acționau împotriva intereselor naționale ale României, Anglia și Franța care dețineau poziții puternice în Turcia erau interesate în menținerea integrității teritoriale a imperiului otoman. Austro-Ungaria se temea că dobîndirea independenței de către România, Bulgaria, Serbia și Muntenegru să nu trezească la lupta de eliberare a popoarelor din Balcan și să subzică în cadrul imperiului austro-ungar. Germania condiționa sprijinul ei de răscumpărarea de către guvernul român a câștigurile aparținînd acționarilor lui Stroussberg. Agentul diplomatic al României la Berlin redă astfel declarația ministrului de externe al Germaniei: „Excelența sa a binevoit a vorbi cu această ocaziune și de năplata fatală a intereselor lichide a datoriei către consorțiul Stroussberg — Bleichröder. De ce — observă excelența sa — ați plătit în zilele acestea de preferință 1.000.000 de franci în Anglia, lăsînd în sulgerînță numai pretențiile legitime ale creditorilor germani? De rezolvarea acestei chestiuni va atîrna în mare parte altitudinea guvernului german față de România”.

Singura mare putere europeană care sprijinea lupta popoarelor din sud-estul Europei pentru cucerirea independenței lor era Rusia. Amenințată ea însăși de vecinătatea cu Turcia, Rusia considera că-și sosise momentul de a acționa energetic împotriva imperiului otoman subjug economic și tot mai mult zguduit de răscoalele popoarelor subjugate.

În momentul intrării în țară, a adresat poporului român o proclamație în care spunea: „Vestindu-vă că armatele ruse intră în țara noastră vă declar că venim în voi ca vecii prieteni și volorți de bine; nădăruiesc să gîsesc în voi aceeași simțirească primire pe care au arătat-o străbunilor voștri oștirii noastre în trecut. Rebele ce le-au avut cu turcii”. La 12 aprilie 1877, Rusia a declarat război Turciei masîndu-și trupela pe linia Dunării. De la sfîrșitul luptei marșale se hotărîse și mobilizarea întregii armate romine în vederea declanșării războiului. În ședința Adunării deputaților din 9 Mai, anunțînd că le este asigurată ajutorul Rusiei, Mihail Kogălniceanu proclamă independența țării. Moșierimea votă în ședință, gîsă-sula „Camera a actă războiului din-lire România și Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și inde-

prin cucerirea independenței țării vor cere cu și mai multă hotărîre pămînt, reprezentanții moșierimii militare pentru „neutralitate” în cazul izbucnirii războiului dintre Rusia și Turcia. Prințul Dimitrie Ghica propunea ocuparea țării de către armatele austro-ungare, iar moșierul Bozianu cerea „neutralitate absolută și trecerea liberă și pentru turci și pentru ruși”. Dimitrie A. Sturdza, D. Brătianu și alții erau de părere că trebuia evitat conflictul armat drept care propuneau retragerea în mamă!

Sub influența concepțiilor revoluționarelor democrați ruși Cernyevski și Dobrovolov se înfrîntăseră la noi cercuri socialiste care aveau în fruntea lor pe dr. Russel, C. Dobrogeanu-Gherea și alții. Pacifiste la început, acestea cercu să devină apoi adepte ale războiului de independență și unii dintre membrii lor au plecat chiar ca voluntari pe front.

Singura forță socială care a sprijinit din toate puterile lupta pentru independență s-a fost masele populare. Elementele progresiste din anul burgheziei, interesate în dezvoltarea pieței interne se pronunțau și acționau pentru cucerirea independenței naționale, realizînd necesitatea apropierii de Rusia. Astfel, C. A. Rosetti s-a declarat de acord cu încheierea unui convenții romino-ruse. Mihail Kogălniceanu, venit în fruntea ministerului de externe după ani de ostracizare politică datorită înfăptuirii reformei agrare din 1864, semnează la 4/16 aprilie 1877, convenția cu Rusia.

În momentul intrării în țară, a adresat poporului român o proclamație în care spunea: „Vestindu-vă că armatele ruse intră în țara noastră vă declar că venim în voi ca vecii prieteni și volorți de bine; nădăruiesc să gîsesc în voi aceeași simțirească primire pe care au arătat-o străbunilor voștri oștirii noastre în trecut. Rebele ce le-au avut cu turcii”. La 12 aprilie 1877, Rusia a declarat război Turciei masîndu-și trupela pe linia Dunării. De la sfîrșitul luptei marșale se hotărîse și mobilizarea întregii armate romine în vederea declanșării războiului. În ședința Adunării deputaților din 9 Mai, anunțînd că le este asigurată ajutorul Rusiei, Mihail Kogălniceanu proclamă independența țării. Moșierimea votă în ședință, gîsă-sula „Camera a actă războiului din-lire România și Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și inde-

CORALIA FOTINO

ceretător științific la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R.

(Continuare în pag. 2-a)

Evoluția crizei guvernamentale din Italia

Correspondență specială telefonică

Criza guvernului Segni stă în centrul atenției opiniei publice italiene. Președintele Republicii a continuat seria consultărilor. Ieri au fost primiți, printre alții, tovarășii Foglietti și Scocimarro, respectivii președinți ai grupurilor parlamentare comuniste din Camera deputaților și Senat.

După convorbirea pe care a avut-o cu președintele republicii, Foglietti a făcut următoarea declarație:

„Am făcut cunoscută președinției republicii și i-am explicat hotărîrea grupurilor noastre parlamentare cu privire la ieșirea din actuala criză. Noi i-am spus că vom pune în discuție problema de care eu însuși a expus-o în mesajul său președintelui, adică cerem schimbarea orientării politice pentru a atinge la conducerea țării masele de oameni ai muncii. Pentru a satisface această cerere, sînt necesare, după părerea noastră, următoarele două condiții: lichidarea coaliției de centru. Încetarea discriminărilor politice față de partidele de stînga din opoziție. Prin urmare noi cerem crearea unui guvern care, pornind de la poziția partidului democraț-cristin s-ar sprijini pe aceste partide de stînga renunțînd la colaborarea liberalilor.

Sîntem atît împotriva unui guvern de specialiști, cît și a unui guvern numai al partidului democraț-cristin. Considerăm că guvernul pe care îl propunem poate fi creat. Acesta ar fi un guvern tare și cu prestigiu, care ar putea desfășura o activitate vastă și utilă în anul care ne desparte de alegeri.

În ce privește programul, noi am subliniat necesitatea revizuirii politicii noastre externe. În primul rînd trebuie să cerem ca marile

puteri, să înceteze toate fără excepție experiențele cu arma atomică. Aceasta este cererea esențială categorică pentru salvarea sănătății și vieții omenirii”.

După cum am anunțat ieri, grupurile parlamentare comuniste și socialiste ale Camerei deputaților și Senatului, s-au întrunit. Grupul parlamentar comunist, la sfîrșitul întrebărilor, a dat un comunicat în care spune, printre altele, că pentru soluționarea crizei este indispensabilă constituirea unui guvern cu un program în care să nu mai existe nici un fel de discriminare politică, la locurile de muncă și în toată viața națională, în care să fie inclusă

apărarea „cauzei juste” permanente în contractele agricole, dezvoltarea economică, lupta contra șomajului, industrializarea regiunilor din sud, îmbunătățirea nivelului de trai, interzicerea bazelor străine atomice pe teritoriul național. Senatorii și deputații socialiști au votat în unanimitate o ordine de zi prin care afirmă între altele că democrații creștinii trebuie să fie puși în fața propriilor lor responsabilități politice și sociale, să fie respinsă ideea formării unui guvern provizoriu, căci situația care un guvern care să se angajeze să rezolve problemele sociale ale țării, care să fie în stare să contribuie la apărarea păcii, grav amenințată.

În timpul reuniunii grupului parlamentar social-democrat, mulți deputați și foști miniștri l-au criticat cu asprime pe Segni.

În toată țara se intensifică luptele muncitorilor. După greva generală a personalului P.T.T., muncitorii din construcții au început să se agite. Greva celor 80.000 de muncitori agricoli din regiunea Poalese continuă. Pentru 23 mai este anunțată greva generală a muncitorilor siderurgici.

DANTE POLI

8 mai 1957

Deschiderea expoziției industriale cehoslovace

Miercuri dimineața s-a deschis în pavilionul din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin” din Capitală prima expoziție industrială a R. Cehoslovacei. Ambasadorul R. Cehoslovacei la București, dr. Ivan Rehal Ilkiv, Martha Abraham, vicepreședinta ai Camerei de Comerț a R.P.R. și František Č. hak, directorul expoziției, au rostit cuvîntări.

Expoziția industrială a R. Cehoslovacei, care va fi deschisă în Capitală între 9—30 mai, este cea mai mare expoziție cehoslovacă organizată pînă acum în România.

În clișeu: Standul cu modele de motocicletă

Foto: NICU YARILE

Dezvoltarea viitoare a Capitalei

Declarațiile tov. Pompiliu Macovei arhitect șef al orașului București

În legătură cu dezvoltarea viitoare a Capitalei un redactor al Agenției române de presă „Agerpres” a avut o convorbire cu tov. Pompiliu Macovei, arhitect șef al orașului București.

În ultimii ani — a spus tov. Pompiliu Macovei — s-au ridicat în București numeroase case care nu de înconjură ca cele din Ferentari, Pleșteni, Steaua Rosie, București Noi, Floreasca, Josenau Panduri etc. În anii 1954-1956 s-au ridicat un număr de terenuri pentru construirea a peste 1.700 de locuințe individuale pe baza creditelor acordate de stat și a aproximativ 200 de apartamente, cu amenajarea băneșă a tuturor celor două tipuri. De asemenea au fost ridicate însemnate construcții de interes social-cultural.

Planul general de sistematizare a Bucureștiului cuprinde o serie de prevederi de perspectivă pentru dezvoltarea și transformarea lui într-un oraș cu aerul curat și modern. Se prevede ridicarea a noi cartiere de locuințe, completarea cu noi ansambluri a cartierelor în curs de execuție (Floreasca, Grivița Rosie, Bulevardul Muncii, Mihai Bravu etc.). De asemenea se prevede completarea lucrărilor goale în prezența de pe marile bulevarde și principalele artere ale orașului.

Ca urmare a hotărârilor Plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R., anul acesta se vor executa în Capitală mai mult de 1.500 apartamente din fondurile statului, peste 500 pe baza creditelor acordate de stat, 300 prin supraevaluarea unor blocuri existente și se vor atribui elevanților terenuri necesare începerii construcțiilor prin mijloace proprii. De asemenea pentru prima dată în acest an, organizațiile economice vor putea să-și utilizeze pentru construcții de locuințe o bună parte din fondul întreprinderii. Colectivul uzinelor „Timpușor” și „Mășina” vor începe să construiască în orașul nostru locuințe din acest fond, iar alte întreprinderi realizază în prezent proiectele necesare.

Tot în cursul acestui an se vor începe în localități numeroase locuințe, vor continua și vor începe noi lucrări pentru terminarea unor blocuri de locuințe pe artere centrale.

În noile cartiere de locuințe de la Floreasca, de pe șoseaua Mihai Bravu și altele se va începe construcția unor clădiri de interes cultural. Se vor ridica aproximativ 260 săli noi de clasă din care cele mai multe își vor fi date în folosință până la sfârșitul anului.

Transformarea orașului București va comporta și completarea rețelelor

Importante cantități de cereale contractate în întreaga țară

Producătorii agricoli acordă un deosebit interes Hotărârii Consiliului de Miniștri prin care se reglementează regulile de contractare a cerealelor.

În cadrul convorbirilor și adunărilor obștești care au avut loc în întreaga țară, producătorii au înțeles condițiile avantajoase în care pot contracta produsele lor cereale, mulți din aceștia încheind contracte cu unitățile cooperatiste de consum.

În raionul Tr. Măgurele, regiunea București de pildă, într-o singură zi — la 25 aprilie — cooperatistele au încheiat contracte cu producătorii pentru 25 vagoane de grâu. Numai cooperativa Giuvărești din acest raion a contractat în această zi peste 30.000 kg. grâu.

Numeroși producători au încheiat contracte pentru valorificarea cerealelor și în raionul Zimnicea. Astfel, cooperativa Conțești a contractat cu producătorul Ion Gruiu 1.000 kg. grâu, iar cu Tudora Deta 300 kg. grâu.

Și în raionul Călărași s-au încheiat numeroase contracte de cereale. Într-o zi, cooperativa Ștefan Vodă a încheiat contracte pentru 9.000 kg. grâu, Cuza Vodă, pentru 4.000 kg. grâu, Padu Neagră pentru 2.000 kg. grâu etc.

În comuna Tigănești, raionul Alexandria, regiunea București, s-au constituit pînă în prezent șapte asociații de producători care au contractat cu cooperativa peste 210 tone grâu.

Printre regiunile în care unitățile cooperatiste au contractat în primele zile cantități însemnate de grâu-secăr, se numără regiunea București — 969 tone, Bacău — 230 tone, Craiova — 440 tone, Suceava — 200 tone, etc.

Pînă la 30 aprilie, sarcina de contractare la orașe a fost realizată de către cooperative în procent de 101 la sută iar la floarea-soarelui s-au contractat în aceeași perioadă mai mult de jumătate din cantitățile prevăzute. Regiunile în care s-au contractat cantități mari de orzoaie sînt Regiunea Autonomă Maghiară, Cluj, Suceava.

MICUȚELE BALERINE

La școala populară de artă din Arad numărul micilor artiști este în continuă creștere. Unii elevi și tineri după orele de școală, alții după orele de producție vin aici pentru a-și desăvîrși talentul. Mulți dintre ei s-au consacrat coregrafiei. În discurs: Un grup de eleve ale clasei de coregrafie exercind înainte de intrarea profesorului.

NOTE ȘI COMENTARII

De ce nu se găsesc cărți poștale ilustrate?

Se întâmplă adeseori ca aflându-ne într-o localitate oriunde din țară să dorim să trimitem familiei sau prietenilor o carte poștală ilustrată reprezentând imaginea din localitate vizitată.

În cele mai multe localități și din păcate, chiar în orașe mari și în orașe în stațiunile balneo-climatiche cu renume, astfel de cărți poștale ilustrate nu se găsesc. În cel mai fericit caz, poți găsi, bucurându-te, lași, vederi de pe Valea Prabar, un lanț de Pitești — vederi de la Băile Herculane.

Cu excepția Capitalei — unde în ultimul timp au început să apară cărți poștale ilustrate frumoase — în restul țării, în ce nu se găsesc decât cărți poștale ilustrate, în ce acestea nu care le găsești sînt pur și simplu variate și înfrînse fără gust. În orașul Ploiești, de pildă, n-au sîmbor decît două feluri de cărți poștale, cea ce este foarte puțin dacă ținem seama de importanța acestui mare oraș. În orașul Galați, care se numără de asemenea printre orașele mari, oricît ai călînda librăriei sau debitului de tutun, nu poți găsi decît un fel de cărți poștale ilustrate. Același lucru se poate spune și despre alte localități printre care Vatra Dornei, Iași, Slatina, Buzău, Lugoj, Pitești, Vadul etc. etc.

Acosta este o notă proastă pentru Direcția Generală a Poștelor din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, precum și pentru direcțiile regionale P.T.T.R. În sarcina cărora revine ținerii cărților poștale ilustrate, mai ales că orașele noastre au cu ce se mîndri.

Un circuit ciudat

La Orăștie, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara, cooperativa metalurgică „Motru” cu sediul în orașul Baia de Criș are o secție de încălziminte aparținînd „Mintea confecționată aici face prima cale de 71 km. la Baia de Criș pentru recepționare. De aici drumul se continuă la întreprinderile comerțului cu ridicata textile și încălziminte (I.C.R.T.I.) din Petroșani de unde o parte din lotul de încălziminte la destinația O.G.L. Industrială Deva. Pe lângă Cugir, B.O.L. Alba Iulia și alte localități O.C.L. Deva expediază cu este și normal cantitățile necesare de încălziminte și magazinelor din Orăștie.

Cu excepția drumului Orăștie — Baia de Criș, același itinerar îl urmează și produsele cooperatiste „Motru” din Baia de Criș.

După un drum atât de lung produsele ajung în localitatea de băștină, adică la Orăștie și Baia de Criș de nerecunoașterea. Să nu mai vorbim de timpul pierdut, de cheltuielile de transport făcute, etc.

Ce părere are despre această mînbare costisitoare Uniunea regională a cooperatistelor mestrușor găștî Hunedoara și mai ales H.C.E.C.O.M.-ul?

Buletinul muncilor agricole

DE PESTE 90 LA SUTA. Forumbul a fost încheiat pînă la 7 mai pe o suprafață de peste 3.500.000 ha, adică 94,8 LA SUTA DIN PLAN. Au fost terminate în întregime însămînțirile din epoca I-a și a II-a în regiunile Crasova, Ploiești, Oradea și Hunedoara. În regiunile Pitești, Timișoara și Baia Mare însămînțirile sînt aproape pe sfîrșit. Multe rămase în urmă se află încă în regiunile Galați, Constanța și București care au realizat planul de însămînțări în proporție de numai 82-83 la sută.

Este necesar ca în aceste zile să se folosească toate forțele pentru a se realiza în întregime planul însămînțirilor de primăvară.

În numeroase regiuni au început lucrările de întreținere a culturilor. Astfel, în regiunea Timișoara s-a efectuat prima prăjă la sfecla de zahăr în proporție de 34 la sută, la car-

„Săptămîna muzicii cehoslovace”

Radiodifuziunea română va organiza între 11 și 17 mai „Săptămîna muzicii cehoslovace”. Ascultătorii posturilor noastre de radio vor putea cunoaște cu acest prilej valoroase lucrări de muzică simfonică, de operă și de cameră, populară și de dans din Cehoslovacia. În execuția unor renumite simfonii muzicale.

Concertele de deschidere al „Săptămîna muzicii cehoslovace” va avea loc sîmbătă pe programul II între orele 21.05 și 22.05.

Așa a fost drumul spre victorie

Suburbia Karlshorst din Berlin a cîștigat din mai 1945 un supranum: „mormîntul Germaniei fasciste”, deși la drept vorbind Stalin, grație nu s-ar putea înțelegi alfel. Aici, în cazarea școlii militare de geniu, a fost semnat actul de capitulare necondiționată de către germanii hitleristi. Aici s-a recunoscut înfrînții, alții să se recunoască înfrînții, alții „codine” sau valabilă — chipurile — pe cel puțin 100 de ani, spulberată puțin vreme după întorcerea crochului. La Berlin, apunea soarele fascismului și războiul al Victoriei Omenești începuse să urzească. Masina de război fascistă fusese distrusă. Acum stătea ca un tanec fără viață, în marginea de drum. Pe tunul Reichstagului, un sergent sovietic, Kharitov, se călăra să coboare steagul cu învictă. De acolo, steagul avea să treacă în muzeul trofeelor, alături de alte relicve ale fascismului. Îngrășat soartă, loșus bînermatat! De prin birouri erau scoase rămășițele unei armate cu o glorie tot atât de trecătoare ca și cea napoleoniană. O armată cu milioane ridicate.

În timp ce se prădau coșoanele de înfrînții, încoace și centuri pe paltale, călăra se putea citi inscripția: „Gori mi camera” (?!). În clădirea călăra, într-o cameră modestă, căpeteniele fasciste au avut ultima lor semnătură în calitate oficială... Se dînea a fost scurta și rece.

În sala intrării generalii sovietici cunoșteau scriitor sovietic Boris Gorbunov. În frunte pășeau feldmaresalul Kertel. El merge, încercînd să-și dea un aer de demnitate, ba chiar de mîndrie. Ridică bastonul de maresal și imediat îl lasă în jos. Vrea să pară falcic în rușinea lui, dar fata i se așează pe pete roșii. Aici, în Berlin, el se parte astăzi la ultima lui „paradă”. După el intră generalul, amiral von Friedberg și generalul, colonel Stumpf. El se așează la masa pusă într-un colț anume pentru dînsul. În spate stăd adînci pentru dînsul.

După ce Kertel este înfrînbat de către maresalul sovietic Iurov, dacă este

Tot ce-i frunză veșejită...

nația fascistă. Sînt cei pe care guvernul dictatorial îl declarase morți.

Din mulțime s-a desprins o femeie. Ea privește spre unul din cămioane. Emoția o face să palească: „Răbăruț meu Traieste!” Solii te-găsiți sau îmbrățișat în fața carei se aslăua la scenă cu ochii în lacrimi. Soldatul Apostol Sierici din regimentul 25 Infanterie-Galați, îmbrățișându-l astfel, n-a putut să-și stăpînească nici el lucrul lacrimilor. Cîteva minute doar, căci după aceea a grăbit pasul pentru a-și relua locul părăsit. Mergea să îndeplinească o datorie sîmbă.

În același București, răscălit de „vinul optimismului”, la 30 august a avut loc o demonstrație cu totul nouă. Populația orașului saluta pe primii luptători romîni, țesti victorioși în încheierea cu fascismul nemțesc. Pe Calea Victoriei, la orele 17.30 au defilat trupele romîne care au zăbovit forțele germane la Olopeni. Acesta a fost dorul prologul.

Tot ce-i frunză veșejită...

Au urmat zile grele, de lupte rîmice. Ostașii sovietici și romîni, umăr la umăr, au plecat în urmărirea dîșmanului comun. Pe front s-au legat strînse prietenii. Fieci din stele lăra sfîrșit ale Domniului sau din împărăția Siberiei s-au împredienit cu cei din statele latoniștii și Gorgiului. O prietenie sinceră și trainică. Rodul ei au fost victoriile dobindite pe cîmpurile de luptă. Capzarii au fost luați cu asalt, orașe după orașe au fost eliberate cu prețul jertfelor comune.

Una dintre luptele sîngeroase a fost aceea pentru eliberarea Clujului. Comunitatul din 11 Octombrie 1944 al Mareșal Sial Major al Armatei Romîne, într-un limbaj lapidar glășuie: „În Transilvania de centru, trupele romîne, în legătură cu cele sovietice, au continuat înaintarea victorioasă, cu toate rezistențele inamice și cu toate greutățile înfrînșate din cauza terenului desundat.

Forțe aliate sovietice, împreună cu trupe de vînători de munte romîne cu dezrobii capitala Ardealului — Cluj — și au surs stăpînire pe înălțimile din nord și nord-vest.”

9 MAI 1877

(Urmare din pag. 1-a)

pendența absolută a Romînilor au primit confirmarea oficială. În discursul făcut în această sesiune către Adunarea Adunării deputaților, Mihail Kogălniceanu, respingînd decizia făcută de tribuna parlamentului din Londra că România face parte integrantă din Imperiul otoman”, spunea: „Noi trebuie să dovedim că sîmtem națiune viie trebuie să dovedim că avem conștiința misiunii noastre trebuie să dovedim că sîmtem în stare să facem și noi sacrificii pentru ea, să păstrăm această țară și drepturile ei pentru copiii noștri și această misiune în momentul de față este îndreptată fraților și liilor noștri cari mor la hotare”.

Cu prilejul trecerii trupelor rusești prin București, C. A. Rosetti, în callitatea sa de primar al Capitalei, le-a salutat astfel: „Deveniți numai de ieri capitala unui stat independent, orașul București o mîndrie să deschidă porțile sale liberului popor al orașului din Orient. El m-a însărcinat a ridica vocea în numele său, pentru a saluta pe acei care au binevoit a face indreptăți, noua Romînie liberă și independentă”.

Proclamația independenței de stat a Romîniei s-a izbit de reaua voință a puterilor europene. Londra a refuzat orice răspuns, la Paris reprezentanții Romînilor nu a fost primit de ministrul de externe, Austro-Ungaria a declarat că nu poate lua în seamă această independență. Berlinul își menținea condiționarea ca răscumpărarea căilor ferate aparținînd acționarilor lui Stroussberg, iar Turcia refuza eliberarea numelui de Romînie.

Burghesia reacționară și moșierimea au continuat uneltirile lor trădătoare și după evenimentele din 9 Mai. Deși masele populare erau dornice să gale de a porni războiul, clasele dominante au tergiversat lucrurile, provocîndu-ne a înfrizera cu care trupele rusești au intrat în lupta împotriva turcilor. Sîmbătă Romîniei de atunci în frunte cu prințul Carol poartă vina pentru faptul de a fi aruncat în lupta ostașii romîni lipsiți de echipament, armament și hrană. La 25 aprilie 1877, colonelul Cerebze raporta din Calafat: „Artileria n-are decît 100-150 cartușe de lîm, cea ce nu este de ajuns decît pentru două zile de foc. Infanteria al călărașii au cîte 100 cartușe care se vor reduce la 75 prin tragerea la țintă; după o luptă armele vor rămîna numai niște bastoane... Oamenii n-are avea nici mîncare n-și mică, cîci traim de azi pînă mîine cu pîinea ce o putem procura de prin sate, cu provizii ce din cînd în cînd ne vin de la Iași”. Din Băilești (județul Dolj) se raporta la 29 aprilie 1877: „Bateria de artilerie și escadronul de călărași nu au pîine pe ziua de 30 aprilie. Aici nu se găsește”.

Deși hîmnelor, proșchi și a proșchi lîra armament ostașii romîni au dovedit în lupte spirit de abnegație, dragoste de patrie, eroism în glorioasele bătălii de la Grivița și Plevna, Smîrdan și Rahova, independența statului romîn a fost consolidată. Greutatea purtării războiului a fost suportată mai ales de jîrînime. Întrucît guvernul nu avea mijloacele necesare întreinerii unei armate de 60.000 de oameni, s-a ajuns la soluția rechiționării de la celîștii a tot ceea ce era treburilor armatei. După cum a răna unul din membrii cercurilor socialiste, Nicolae Zubcu Petrovici (Codreanu) într-o scrisoare apruvă în gazeta „Travailleur” pe temelul acestei legi (a rechiționării — n.n.) s-au rechiționat în țară cel pînă

Seriilele îndurate de jîrînime au făcut după terminarea războiului obiectul unei interpelări în camera deputaților. În sesiunea din 18 Ianuarie 1878 o serie de deputați au arătat că războiul de independență a fost purtat pe uneri jîrînime. Tulztor acestora, primul ministru I. C. Brătianu le-a răspuns că nu e patriotic a se ridica. În sesiunea publică astfel de chestiuni care nu fac decît să umbrească gloria jîrîn dobindită pe timpul de bătăie.

În urma înfrînșelor victoriei ale trupelor rusești ajunge pînă la Adrianople s-a încheiat în primăvara anului 1878 tratatul de la San-Stefano care prevedea printru alte acordare independenței statelor subjugate pînă atunci de Turcia. Marelui puteri relaxă însă să ia în considerație tratatul de la San-Stefano și convoacă în vara aceluiași an Congresul celor șapte puteri, care semnă în 1878 tratatul de la Paris în 1858 — la Berlin. La acest Congres a fost invitat și reprezentantul diplomatic al Romîniei ca simplu consultant. Prevederile noului tratat modificau pe cele anterioare în defavoarea statelor sud-est europene. Fese însă în lăta unui fapt împlinit, puterile occidentale sînt nevoite să recunoască și ele independența Romîniei, Serbiei și Muntenegrului.

Deși dăruțarii eroismului și sacrificiilor făcute de masele populare, cucerirea independenței de stat a fost mai ales claselor stăpînitoare. După 1877 dezvoltarea Romîniei se face sub semnul introducerii capitalului străin care ocupînd principalele posturi economice transformă în curînd țara într-o semi-colonie a capitalului apusân. Dăruțarii acestui fapt-mizeria jîrînime — care spurse că în urma dobindirii independenței își va îmbunătăți situația — se agraveză de la an la an, provocînd tot mai des răscoale, care au culminat cu marea ridicare din 1907.

Cucerirea independenței în 1877 a contribuit de bună seamă la dezvoltarea statului romîn. Ea a avut însă un caracter limitat din pricină că burghesia și moșierimea au aservit țara capitalismului străin, intensificînd astfel exploatarea maseilor populare. Adevărată independență națională, dezvoltarea romîni și-a cucerit-o după eliberarea țării de sub jugul hitlerist, cu ajutorul trupelor sovietice.

La aniversarea a 80 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei, poporul își îndreapă cu mîndrie și recunoștință gîndul la glorioasele fapte de arme ale ostașilor romîni, ruși și bulgari de la 1877, — puternice tradiții de patriotism și preferențe care constituie un izvor de forțe morale în lupta de azi, a poporului nostru pentru pace și socialism.

CORALIA FDTINO

corădoare științifice la Institutul de istorie al Academiei R.P.R.

Se caută un baston de maresal?

În 1941, Hitler, spunea cu emfază soldaților armatei sale: „Vă asigur că veți defila pe străzile Moscovei”. Și, în adevăr, soldații hitleristi au defilat dar nu ca niște victorioși, ci ca prizonieri. „Vulturii” aveau privirile gălăse. Ei nu se mai puteau rotî în aer cîci le-au fost frînșe aripile. În Piața Rosie se scurgeau coloane de incendiarilor polițieni la dominația lumii. Pasul lor nu mai bătea cadentă sfîștat în sunetul alămurilor. Cîșiele lor se trucea greoaie iar umeri și pomeții obrazilor li se scufundaseră.

Cîți ani sînt de cînd maresalul Kertel a deșas bastonul de maresal după semnarea actului de completă renunțare la luptă?

Mi se pare că sînt prea puțini, pentru că faptul să îl fost uitat. Bastonul deonorare se găsește, undeva, ascuț în vîntul public. Daog un Speidel sau altcineva cauză un baston. Îi se poate oleri cel al lui Kertel. Din partea noului posesor se cere doar un singur lucru: să hveje a saluta cu paltăfume, șșă cum a făcut-o exmărcșaliu hitlerist la predarea lui.

9 Mai, ziua Victoriei, ne aminteste de dugăni și de prietenii. Tu nu învești să urim și să iubim. Îți sîntem recunoscători în această zi, pe mormintele celor care ne-au eliberat, celor care au luptat pentru libertate se asteri jerbe de flori roșii ca sîngele care l-au vărsat, albe ca gîndurile lor curme și pline de prietenie.

CONST. SIRBU

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Lucrările celei de a 7-a sesiuni a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cu privire la perfecționarea continuă a organizării conducerii industriei și construcțiilor

Urmare din nr. 3912

Raportul prezentat de tovarășul N. S. HRUȘCIOV

O parte însemnată din ținuturi și regiuni, fără a mai vorbi despre toate republicile uniune, au o industrie dezvoltată și constituie regiuni economice suficiente de potențier. Nu este niciun fel de obligație să se crească consiliile economice naționale în are regiuni, așa cum au propus în trecut, și să se crească în prezent o din regiuni nu au încă o industrie atât de dezvoltată pentru ca în aceste regiuni să se creeze organe de conducere a industriei și construcțiilor sub forma Consiliilor economice naționale.

La înființarea reorganizării conducerii industriei și construcțiilor, pe alături să se poată dovedi utilitatea regiunilor, și aceasta va trebui, pe cât se poate, să se realizeze în condiții de organizare a economiei naționale, și să fie suficient de prelucrat și justificat din punct de vedere economic.

În propunerile privind creșterea consiliilor economice naționale se prevede înființarea unui număr de 92 de consilii ale economiei naționale, și anume în R.S.F.S.R. — 68, în R.S.S. Ucraineană — 11, în celelalte republici uniune — cîte un consiliu al economiei naționale.

Este foarte important să se stabilească în mod just sfera de activitate a consiliilor economice naționale.

Astfel este necesar, arată N. S. Hrușciov, ca de acum înainte să se stabilească două forme de subordonare: industria unional-republicană, care va intra în subordonarea consiliilor economice naționale, și industria locală care va fi subordonată direct Sovietelor locale de deputați ai oamenilor muncii.

Trebuie să ne oprim de asemenea asupra relațiilor dintre Consiliile economice naționale și Sovietele regionale și de ținut de deputați ai oamenilor muncii.

Consiliile economice naționale ale ținuturilor, regiunilor și republicilor vor conduce nemijlocit organizațiile economice, întreprinderile și șantierele aflate în subordinea lor, călăuzindu-se după sarcinile planului general de stat de dezvoltare a economiei naționale. În legătură cu această consiliile economice naționale vor avea sarcinile economice și financiare necesare pentru înființarea activității economice și financiare, și trebuie să poarte răspunderea deplină pentru îndeplinirea sarcinilor planului economiei naționale, și pentru rezultatele economice ale activității întreprinderilor și șantiereilor din subordinea lor. De aici rezultă că consiliile economice naționale sînt obligate, ca participarea organizațiilor locale, să se preocupe de elaborarea și îndeplinirea planurilor de perspectivă și curente, ale producției și construcțiilor, să asigure ridicarea nivelului tehnic al întreprinderilor, al călăuzirii și îndeplinirii planurilor privind livrările materiale și energiei electrice și semnalizate, și în interiorul regiunilor economice administrative, cit și în afara hotarelor ei.

În urma reorganizării conducerii vor fi create mult mai multe posibilități pentru specializarea și cooperarea în cadrul regiunilor economice și republicilor, cit și în întreaga economie națională, vor fi create condiții pentru o mai bună folosire a potențialului științific și tehnice, pentru realizarea justă a cadrelor științifice și ingineri și tehnicieni, pentru ridicarea rolului instituțiilor și institutelor științifice în lupta pentru progresul tehnic.

Pentru a asigura participarea largă a oamenilor muncii la conducerea industriei și construcțiilor, pe lângă consiliile economice naționale este util să se creeze consilii tehnico-economice din care vor face parte mari specialiști, inovatori și fruntași în producție, conducători ai organizațiilor de partid, sovietice, economice, sindicale, de cercetări științifice și alți activiști.

Crearea consiliilor economice naționale va da posibilitatea să se reglementeze aprovizionarea tehnico-materială, și în locul numeroaselor birouri și baze de desfacere și aprovizionare care funcționau până în prezent în regiuni, ținuturi și republici, să se creeze organe unice care să se ocupe de aprovizionare și desfacere.

Toate acestea vor permite să se folosească mai bine resursele materiale și capacitățile de producție existente la noi, să se reducă cheltuielile administrative și de conducere, să se îmbunătățească organizarea conducerii producției în industrie și construcții. Se poate spune încă de acum că după înființarea reorganizării, vom obține mari rezultate materiale. Nu voi cita decât următoarele cifre: aparatul administrativ și aparatul de aprovizionare, desfacere și colectare al ministerelor și departamentelor industriale și de construcție unional-republicană și republicane este cuprins în prezent din aproximativ 850.000 de oameni, iar pentru întreținerea acestuia aparatul de conducere are nevoie de aproximativ 10 miliarde de ruble. Reducerea acestui aparat cu numai 10 la sută va da o economie de aproape 1 miliard de ruble.

Un rezultat economic și mai mare va fi obținut de pe urma reducerii prețului de cost al producției industriale și construcțiilor ca urmare a unei mai bune folosiri a tuturor resurselor existente la noi. Este știut că reducerea cu 1 la sută a prețului de cost al producției industriale în întreprinderile industriei unionale și unional-republicane înseamnă o economie de cel puțin 7 miliarde de ruble, iar reducerea cu 1 la sută a costului construcțiilor — înseamnă o reducere de cel puțin 1 miliard de ruble. Trebuie să sperăm că reorganizarea conducerii va da posibilitatea unei noi reduceri a prețului de cost al producției industriale și al construcțiilor cu mai multe zeci de miliarde de ruble.

dar posibilitatea să se centralizeze pe scară largă evidența și statistica, să se simplifice și să se reducă considerabil evidența și sistemul de întocmirea a situațiilor, și să se mecanizeze pe scară largă lucrările de evidență, creându-se pe lângă organele Direcției centrale de statistică stațiuni de mașini de calcul.

Consiliile economice naționale trebuie să li se dea dreptul de a înființa planificarea financiară, redistribuirea beneficiilor și a fondurilor de rîmînt între diferitele ramuri ale industriei regiunii, precum și de a crea rezerve financiare necesare. Consiliile economice naționale trebuie să asigure creșterea rentabilității organizațiilor economice pe ramuri, îndeplinirea și depășirea de către acestea a planurilor de acumulare.

Trebuie menținută și pe viitor, a arătat tov. Hrușciov, planificarea financiară centralizată și centralizarea resurselor bănești necesare în bugetul de stat, inclusiv în bugetul unional, în scopul asigurării finanțării neîntrerupte a nevoilor crescînde ale economiei naționale și a proporțiilor necesare în dezvoltarea întregii economii naționale a U.R.S.S., a economiei republicilor uniune și a diferitelor regiuni economice.

Se poate spune fără exagerare că succesul în activitatea industriei și construcțiilor va depinde în mare măsură de organizarea justă și cu precizie a asigurării tehnico-materiale cu materii prime, materiale și utilități, a uzinelor, fabricilor, minelor, șantiereilor, de îndeplinirea întocmai a obligațiilor privind livrările în cooperare.

Este indicat ca aprovizionarea tehnico-materială să fie organizată pe principii teritoriale, adică prin consiliile economice naționale, menținîndu-se repartiția centralizată planificată a resurselor materiale pe regiunile economice.

Discuțiile propunerilor cu privire la reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor a confirmat că a devenit actuală necesitatea dezvoltării pe scară largă a legăturilor directe dintre uzine, fabrici, și șantiere cu furnizorii direcți de materii prime, materiale și articole auxiliare, ceea ce mai indică forma de aprovizionare și de desfacere a producției și cea mai avantajoasă din punct de vedere economic.

Trebuie organizată o vastă rețea de depozite — magazine speciale pentru vânzarea liberă a materialelor prime, materialelor și produselor folosite în cantități mici către întreprinderile, șantierele, și organizațiile economice dintr-o regiune.

În continuare tov. Hrușciov a vorbit despre reorganizarea conținutului și metodelor activității organelor controlului de stat, arătînd că ținînd seama de noile condiții, trebuie elaborată o hotărîre cu privire la conținutul de stat în scopul de a se intensifica în mod considerabil munca de control administrativ, în regiunile economice-administrative.

În legătură cu reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor a apărut necesitatea de a se aduce modificări în componența Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Avînd în vedere creșterea considerabilă a rolului consiliilor de miniștri ale republicilor uniune în cele existente.

În legătură cu Comitetul de stat de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. pentru problemele construcțiilor (Gosstro U.R.S.S.) tov. Hrușciov a menționat că acesta va trebui să se ocupe de problemele coordonării muncii de cercetări științifice și de experimentare în domeniul construcțiilor și proiectării tip, de problemele informării tehnice și ale popularizării experienței înalte, altele de cele existente.

Măsurile care vor fi înființate în domeniul perfecționării organizării conducerii industriei și construcțiilor

le raportului și discutarea lor de către întregul popor, arată că măsurile tratate înseamnă o nouă etapă în dezvoltarea continuă a economiei sovietice a U.R.S.S., arată superioritatea sistemului economic socialist.

În ceea ce privește presa burgheză, trebuie să constatăm în primul rînd încreșterea majorității covârșitoare a ziarilor și revistelor de a ascunde cifrele și a discuta problemele celor mai importante probleme ale construcției economice în Uniunea Sovietică participă cu adevărat întregul popor.

Cu toate acestea presa burgheză nu poate trece cu totul sub tăcere măsurile întreprinse în Uniunea Sovietică. Unii încearcă să înfocuiască analiza concretă a problemelor discutate prin textul de măsoare, denaturări, prin cele mai deșănțate calomnii și injurii. De pildă, ziarul „Popolo” din Italia, scrie că măsurile protejate de Uniunea Sovietică „sînt o dovadă a crizei prin care trece în ultimul timp sistemul sovietic al planificării economice”.

Puteam spune domnilor de la acest ziar: economia sovietică nu a trecut și nu va trece prin crize, deoarece ea este o economie socialistă, planificată, care nu cunoaște contradicțiile anarhice de sisteme economice capitaliste. Comentariile scribilor de la ziarul „Popolo” sînt o dovadă a crizei gândirii acestor apărători ai sistemului capitalist. (Aplauze).

Cu toată străduința de a găsi în planurile noastre de dezvoltare economică ceva realizabil, unele organe ale presei burgheze sînt nevoite să facă aprecieri mai mult sau mai puțin obiective. Agenția telegrafică americană United Press ajunge într-un comentariu la concluzia că realizarea de către Uniunea Sovietică a proiectului plan de perfecționare a organizării conducerii „va duce la o considerabilă ridicare a nivelului de trai în Rusia”. Comentariul ziarului englez „Yorkshire Post”, constată că planul proiectat „înseamnă cea mai importantă reorganizare a societății sovietice în timp de pace în decurs de 30 de ani”.

Merită atenție și declarația radioului american care a exprimat dezaprobarea față de dumanii noștri: „Un observator superficial va spune probabil: Iată, aceasta înseamnă decăzătorie. Dar dacă se studiază mai îndeaproape această problemă, nu se poate trage decât o singură concluzie: nu este vorba de nimic altceva decît de mutarea centralismului mai aproape de locurile unde se desfășoară procesul economic direct, cu alte cuvinte nu este vorba de un grad mai mic de centralizare, ci de unul mai mare”.

Acțiunile de legi care vor fi prezentate Adunării de Stat.

Sesiunea Adunării va începe cu raportul asupra situației politice expus de I. Kadar, care va constitui problema centrală a discuțiilor din cadrul sesiunii. În cadrul sesiunii se va discuta și raportul comisiei de planificare și bugetară care în colaborare cu un mare număr de specialiști a înlocuit încă din luna ianuarie planul de stat și bugetul de stat al R.P. Ungare pe anul 1957. Obiectivul principal al planului de stat în acest an este ca pe baza posibilităților interne și a ajutorului frățesc acordat de statele socialiste, să fie refăcută economia națională a R.P. Ungare.

Gyros arată că nici pînă acum nu a sosit un răspuns oficial la această invitație. Știm însă din declarația unui purtător de cuvînt la O.N.U. că vizita lui Hammarskjöld în Ungaria depinde de raportul Comisiei speciale a O.N.U. pentru problema ungară. Guvernul R.P. Ungare — a declarat Gyros — își exprimă regretul dacă Dag Hammarskjöld va renunța să viziteze R.P. Ungară, deoarece el ar avea posibilitatea să cunoască din toate punctele de vedere și să se convingă personal de succesele raportate de R.P. Ungară în relucerea distrugerilor provocate de puctul contrarevoluționar.

În încheierea conferinței de presă, L. Gyros a răspuns la întrebările privind problema refugiaților unguri. Pînă acum, aproximativ 20.000 de refugiați s-au și întors în patrie. Numărul repatriților ar fi incomparabil mai mare dacă autoritățile din țările occidentale nu ar împiedica însoțirea lor. Gyros a arătat că refugiații unguri, aflați în S.U.A., Anglia, Franța, Irlanda, Turcia și în altele țări, doresc să se reîntoarcă în patrie, dar ei întîmpină greutăți înimaginabile.

Se intensifică teroarea antipatriotică în Iordania

CAIRO 8 (Agerpres). Potrivit zărilor sîsute din Amman, în Iordania continuă teroarea polițienească împotriva patrioților. Agenția MEN relatează că numărul celor arestați trece de 3.000. Totodată organele polițienești și militare organizează percheziții la Ramallah și în alte orașe iordaniene. Patrule înarmate opresc pe șosele automobilele călăuzite „suspecți”

terpretații de Ștefan Gheorghiu și Valentiu Gheorghiu.

La concert au participat delegația guvernamentală culturală română în frunte cu academicianul Mihail Ralea, ministrul R.P.R. la Paris, Mircea Bălănescu, precum și reprezentanți ai corpului diplomatic din Paris, printre care ambasadorii U.R.S.S., Finlandei, R.P. Albaniei, Iranului, Indoneziei, Etiopiei și alții. Au participat de asemenea funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, personalități din viața culturală și artistică.

De asemenea au participat numeroși profesori universitari între care André Langevin, René Maubiac, Masset, ziaristi printre care Geneviève Rabat, deputații Raymond Dronne, Alexandre Florimond Bonte, Georges Maranne, funcționari superiori de la U.N.E.S.C.O. ca Maurice Marchal, Michel Bard, scriitorii J. Kanapa și Pierre Gamara, precum și numeroase alte personalități culturale și științifice.

Concertul s-a bucurat de un mare succes și asistența a aplaudat îndelung pe interfeșii operelor lui Enescu.

După concert a urmat un cocktail care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

Acad. M. Ralea și ministrul R.P.R. la Paris, M. Bălănescu, în vizită la ministrul de Externe al Franței

PARIS 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. academicianul Mihail Ralea, președintele delegației culturale romine care se află în prezent la Paris împreună cu Mircea Bălănescu, ministrul R.P.R. în Franța, au făcut o vizită domnului C. Pineau, ministrul de Externe al Franței.

Concert Enescu la legăția R.P.R. din Paris

PARIS — Corespondentul Agerpres transmite: În seara zilei de 7 mai a avut loc la legăția R.P.R. din Paris un concert dat cu prilejul inaugurării busturilor lui George Enescu, oferite de Academia și Uniunea compozitorilor din R.P.R., Teatrului Național de Operă și Conservatorului Național de Muzică din Paris.

Cu acest prilej au fost interpretate în fața unei asistențe extrem de numeroase o serie de lucrări ale marelui compozitor român și anume: „Impresii din copilărie” — Opus nr. 23 pentru pian și vioară (interpretat de Ștefan Gheorghiu la vioară și Valentin Gheorghiu la pian); „Piese de concert” interpretate de muzicienii francezi Marie Thérèse Chaley (alto) și Nicolas Astrindis (chitar); Sonata în minor pentru pian și vioară în-

azi se deschide sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare

BUDAPEȘTA 8. — Corespondentul Agerpres transmite: După cum s-a mai anunțat Prezidiul Republicii Populare Ungare a convocat pentru data de 9 mai 1957, sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare, prima sesiune după evenimentele din Octombrie 1956. Această sesiune va continua activitatea politică constructivă întreruptă de contrarevoluția din octombrie anul trecut.

Încă de la sfîrșitul lunii noiembrie au avut loc întruniri publice, în cadrul cărora deputații au informat masile despre politica P.M.S.U., au demascat contrarevoluția. Apoi au avut loc conferințele ale grupurilor de deputați pe județe, care au discutat cele mai importante probleme economice și politice ale județului respectiv și au pregătit proiectele de legi care vor fi prezentate Adunării de Stat.

Sesiunea Adunării va începe cu raportul asupra situației politice expus de I. Kadar, care va constitui problema centrală a discuțiilor din cadrul sesiunii. În cadrul sesiunii se va discuta și raportul comisiei de planificare și bugetară care în colaborare cu un mare număr de specialiști a înlocuit încă din luna ianuarie planul de stat și bugetul de stat al R.P. Ungare pe anul 1957. Obiectivul principal al planului de stat în acest an este ca pe baza posibilităților interne și a ajutorului frățesc acordat de statele socialiste, să fie refăcută economia națională a R.P. Ungare.

Gyros arată că nici pînă acum nu a sosit un răspuns oficial la această invitație. Știm însă din declarația unui purtător de cuvînt la O.N.U. că vizita lui Hammarskjöld în Ungaria depinde de raportul Comisiei speciale a O.N.U. pentru problema ungară. Guvernul R.P. Ungare — a declarat Gyros — își exprimă regretul dacă Dag Hammarskjöld va renunța să viziteze R.P. Ungară, deoarece el ar avea posibilitatea să cunoască din toate punctele de vedere și să se convingă personal de succesele raportate de R.P. Ungară în relucerea distrugerilor provocate de puctul contrarevoluționar.

În încheierea conferinței de presă, L. Gyros a răspuns la întrebările privind problema refugiaților unguri. Pînă acum, aproximativ 20.000 de refugiați s-au și întors în patrie. Numărul repatriților ar fi incomparabil mai mare dacă autoritățile din țările occidentale nu ar împiedica însoțirea lor. Gyros a arătat că refugiații unguri, aflați în S.U.A., Anglia, Franța, Irlanda, Turcia și în altele țări, doresc să se reîntoarcă în patrie, dar ei întîmpină greutăți înimaginabile.

Se intensifică teroarea antipatriotică în Iordania

CAIRO 8 (Agerpres). Potrivit zărilor sîsute din Amman, în Iordania continuă teroarea polițienească împotriva patrioților. Agenția MEN relatează că numărul celor arestați trece de 3.000. Totodată organele polițienești și militare organizează percheziții la Ramallah și în alte orașe iordaniene. Patrule înarmate opresc pe șosele automobilele călăuzite „suspecți”

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez”.

La 8 mai au continuat la Bonn convorbirile între primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

Lărgirea continuă a drepturilor republicilor și creșterea rolului lor în conducerea economiei

Lărgirea drepturilor republicilor, precum și a organelor de partid și sovietice locale din ținuturi și regiuni, a spus N. S. Hrușciov, va permite să se înființeze o serie de condiții geografice, economice și naționale, să se rezolve mai rapid și mai just problemele dezvoltării complexe a economiei fiecărei regiuni și economiei întregii Uniune Sovietice, să se crească influența favorabilă asupra economiei fiecărei republici în parte și a întregii țări în ansamblu.

În aceste condiții, a spus tovarășul Hrușciov, capătă o importanță deosebită și tehnici, ale apropiierii de producție a instituțiilor de cercetări științifice și instituțiilor de învățămînt superior, ale îmbunătățirii continue a pregătirii specialiștilor.

Peste o jumătate din numărul total al instituțiilor de cercetări științifice în domeniul industriei și construcțiilor este concentrată la Moscova, Leningrad și în împrejurimile acestor orașe, în timp ce o serie de republici uniune duc lipsă de cadre științifice.

Trebuie, de pildă, să sprijinim prin toate mijloacele inițiativa academicianilor Mihail Alekseevici Lavrentiev și Serghei Alekseevici Hristianovici care au propus să se creeze un mare centru științific în partea de est a țării, să fie înființate în est unele colecții științifice importante din Moscova și Leningrad. Este necesar, a arătat tov. Hrușciov în continuare, să se îmbunătățească modul de admitere în instituțiile de învățămînt superior, acordîndu-se prioritate tineretului care a lucrat după terminarea școlii medii în producție.

Se intensifică teroarea antipatriotică în Iordania

CAIRO 8 (Agerpres). Potrivit zărilor sîsute din Amman, în Iordania continuă teroarea polițienească împotriva patrioților. Agenția MEN relatează că numărul celor arestați trece de 3.000. Totodată organele polițienești și militare organizează percheziții la Ramallah și în alte orașe iordaniene. Patrule înarmate opresc pe șosele automobilele călăuzite „suspecți”

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de probleme care au întinecat în ultimii timp relațiile dintre cele două țări. În prima zi a convorbirilor a fost abordată problema reducerii efectivelor forțelor de ocupație britanice în Germania occidentală. Agenția France Presse subliniază că „punctele de vedere ale celor doi șefi de guvern nu s-au apropiat deloc”. Divergențele de păreri au fost altele și dintr-un comunicat și purtătorii de cuvînt al Marii Britanii au primit consemnii să nu facă nici un fel de precizări. „Purtătorii de cuvînt britanici, subliniază France Presse, se abțin chiar și de a califica în mod tradițional atmosfera în care s-au desfășurat convorbirile” drept cordiale.

Asociatul France Presse subliniază că Adenauer a exprimat primul ministru englez nemulțumirea guvernului federal față de recenta hotărîre a guvernului britanic de a-și reduce forțele de ocupație din Germania occidentală. Cancelarul și-a exprimat de asemenea dorința ca „pe viitor Marea Britanie să nu mai întreprindă acțiuni care să provoace dificultăți partenerilor alianței”.

France Presse adaugă că MacMillan „a apărut cu încălțările planurile și proiectele militare ale guvernului său. Se pare că guvernul britanic nu este dispus să facă nici o concesie”.

La convorbirile de marți după-amiază a participat și generalul Heusinger, șeful statului major al Bundeswehrului, care a avut sarcina să-și explice lui MacMillan necesitatea din punctul de vedere al strategiei atlantice ca Marea Britanie să renunțe la planul său de reducere a forțelor de ocupație din Germania occidentală. „Se pare însă, scrie corespondentul agenției Associated Press, că nici argumentele lui Heusinger nu l-au putut convinge pe primul ministru englez MacMillan și cancelarul Adenauer.”

Fost discutat și problema tratatului de pace comună. După cum reiese din relațiile agențiilor de presă occidentale primul ministru englez a căutat să-i convingă pe cancelarul Adenauer de oportunitatea înlocuirii pletii comune printr-o așa zisă zonă de liber schimb la care ar participa și Anglia.

Agenția Associated Press subliniază însă că „după cele se pare argumentele lui MacMillan nu l-au convins pe cancelar care s-a menținut ferm pe poziția de apărare a pletii comune”.

De ce n-a fost dat publicității nici un comunicat după prima zi a tratativelor MacMillan-Adenauer...

BONN 8 (Agerpres). — La 7 mai a.c. au început la palatul Schaumburg, sesiunile oficiale a cancelarului federal de la Bonn, convingerile între primul ministru MacMillan și cancelarul Adenauer.

După cum se știe, pe ordinea de zi a acestor convorbiri se află o serie de